

AKP'nin baş belası

Başbakan Erdoğan'ın Suriye konusunda hoşuna gitmeyen şeyleri ısrarla soran köşe yazarlarını milletin gözünde "hain" ilan etmeye çalışmasına rağmen, bu soruların sorulmaya devam edildiğini görüyoruz. Dahası, bu sorular uluslararası düzeyde de soruluyor.

Örneğin, dünyanın en saygın gazetelerinden sayılan New York Times'ta çıkan habere göre, ABD'li ve müttefik ülkelerin yetkilileri, Suriye tarafından düşürülen Türk jetinin Ankara'nın açıkladığı misyonun ötesinde bir şeyler için orada olduğundan şüphe ediyorlarmış.

Özetle Erdoğan'ı çok kızdıran "o uçağın orada ne işi vardı?" sorusu hükümet tarafından yapılan tüm açıklamalara rağmen ortadan kolay kalkmayacağına benziyor. İçerde bu soru susturulsa bile, dışarıda bunu yapmak mümkün görünmüyor. Bu arada geçen gün bizi arayan tanınmış bir yabancı gazetecinin bir sorusu da manidardı. Gerçekten de, Mavi Marmara için İsrail'i protesto etmek amacıyla sokağa dökülenler, düşürülen Türk jeti için niçin "Suriye'yi telin" etmek için ayısını yapmıyorlar?

İşin içinde İsrail oldu mu "refleksif güdülerle" meydana çıkan "dinci" kesimi bir yana bırakırsak, bu soru ordumuza adeta kutsal bir varlık olarak bakan milliyetçi kesim açısından da geçerli.

Bundan, köşe yazarlarının Erdoğan'ı kızdıran sorularının halk tarafından da sorulduğunu çıkarmak mümkün mü? Kendi deneyimlerime dayanarak buna olumlu yanıt vermek durumundayım. Bunun sadece bana mahsus özgün bir durum olduğunu da sanmıyorum.

Konuştuğum kişi ister binadaki komşum, ister beni taşıyan taksi şoförü, ister doktorum, ister bankamda beni tanıyan veznedar olsun, hepsi aynı şeyleri merak ediyor. Bundan da bir anlam çıkarmak durumundayız.

İlk olarak endişeli bir şekilde ifade edilen "Suriye ile savaşa mı giriyoruz?" sorusu geliyor. Bunu, "AKP bu politikasıyla tam olarak neyi amaçlıyor?" sorusu takip ediyor. Ardından da, "memlekette o kadar sorun varken başka ülkeleri düzetmek bize mi kaldı?" şeklindeki yorumsal soru geliyor.

Beşar El Esad'ın Türkiye'deki casusları da kuşkusuz bu durumu takip ediyorlar. İran devlet televizyonuna önceki gün konuşan Esad'ın, "Ankara'nın Suriye politikasının Türk halkının görüşleriyle uyumlu olmadığını" söylemesi de bu açıdan dikkat çekiyor.

İster köşe yazarı, ister başkası olsun, Erdoğan'ın sözlerine rağmen Türkiye'ye ve ülkelerinin menfaatlerine sadakatlerinden kuşku duyulamayacak birçok vatandaşımızın AKP'nin Suriye politikasını sorgulamakta olduğu kesin. Bunu demokratik bir ülkede yapmaları, AKP'yi kızdırsa bile, hiç kimseyi "hain" yapmaz.

Kaldı ki, yaratılan büyük beklentilere rağmen, Türkiye'nin Suriye politikasının "evdeki hesaba uymadığı" ve işlerin tümüyle Ankara'nın arzularının dışında geliştiği de ortada.

Gözler şimdi bugün Suriye konusunda Cenevre'de dışişleri bakanları düzeyine yapılacak olan toplantıda olacak. BM'nin eski Genel Sekreteri ve Suriye özel temsilcisi Kofi Annan'ın daveti üzerine gerçekleşen toplantının en önemli özelliği Şam'a arka çıkan Rusya ve Çin'in de katılacak olmalarıdır.

Bu iki önemli ülke, Türkiye'nin hararetle desteklediği "Suriye'nin Dostları" grubuna, "Suriye'de rejim değişikliği istediği" gerekçesiyle karşı pozisyon almış durumdadılar.

Hal böyle olunca, Türkiye'nin Cenevre toplantısını Esad aleyhtarı bir platforma dönüştürüp son olay nedeniyle Şam'ın kınanmasını sağlaması olanaksız görünüyor. Kaldı ki Annan'ın Cenevre'de, hem Ankara'nın hazzetmediği eski planını canlandırmaya, hem de Suriye'de bir "ulusal uzlaşma hükümeti" kurulması için öneri getireceği söyleniyor. Özetle Ankara'nın gitmesini istediği Şii ağırlıklı Baas rejimine olanaklar sağlayacak bir durumdan söz ediliyor.

Öte yandan, Cenevre'de Esad'ın gitmesi için yapılacak çağrıların Rusya duvarına çarpacağı aşikar. Özetle, Beşar el Esad ve rejimi AKP için hem içerde, hem de dışarıda daha bir süre için siyasi baş belası olmaya devam edecek. Vatandaş ise nefesini tutmuş, olacakları endişeli bir şekilde merak ediyor.

* * *

Bir hafta sonra tekrar görüşmek üzere kısa bir izne ayrılıyorum.